

stafes mere end 4 pCt. af saaledes disponible Midler. Men selv om Staten skulde komme til at løbe nogen Risiko — nogen betydelig vilde det aldrig blive —, er jeg for mit Vedkommende paa det Reene med, at jeg ikke nærer nogen Frygt for at være med til at lade Staten overtage en saadan Risiko for at støtte en Institution, som jeg anser for en af de mest heldbringende, vi have paa det økonomiske Omraade. Jeg har nu fremsat denne Tanke og beder den, som sagt, taget under nøiere Overveelse. Jeg tror, at er det vort Ønske at vedtage Foranstaltninger, der skulle kunne støtte Sparekasserne og ikke hæmme deres Virksomhed, er dette en Vej, ad hvilken vi kunne naae at hjælpe dem paa den mest virksomme, og som jeg tror, ogsaa mest praktiske Maade. Jeg antager iøvrigt, at Lovforslaget vil komme i et Udvalg, der nærmere vil prøve dets enkelte Bestemmelser, og jeg kan ikke se rettere, end at det i alt Fald bør fremgaa deraf i en overordentlig indskrænket Skikkelse i Sammenligning med den, hvori det nu foreligger. I alt Fald vil jeg fraraade at vedtage nogen Bestemmelse i § 2 som Lov, hvorvel det kunde være ønskeligt at se en og anden af dem gennemført fra Sparekassens Side.

Formanden (Krabbe): Da det ikke vil være muligt at tilendebringe Forhandlingen idag, vil det være hensigtsmæssigt at standse her.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af første Behandling af:
Forslag til Lov om Sparekasser.

Mødet hævet Kl. 4,25 Min.

Et og tyvende Møde.

Torsdagen den 30te Oktober Kl. 1.

Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortættelse af første Behandling af:
Forslag til Lov om Sparekasser.

Judenrigsministeren (Steel): Jeg havde egentlig tænkt først paa et senere Stadium at ville tage Ordet i denne Sag, nemlig naar det Væsentlige af de Udtalelser, som kunde ventes over denne Lov, vare komne, men jeg tror, at jeg, efter hvad der er fremkommet, allerede nu med nogenlunde Jaldstændighed vil være istand til at udtale mig om, hvad der i det Hele taget er eller kan ventes at ville blive sagt om Lovforslaget. Der er en anden Grund, der gjør, at jeg allerede nu ønsker at tage Ordet, nemlig for om muligt noget at udflette Indtrykket af Udtalelser, der igaar faldt fra et andet Medlem, der ganske vist ikke har haft denne Hensigt, men dog har udtalt sig paa en saadan Maade, at det kunde være muligt, at Stemningen her i Thinget paa Forhaand kunde stille sig ugunstig for dette Lovforslag. Det erede Medlem, som jeg figter til, og som jeg beklager ikke er tilstede i Diebliffet (Holstein-Holsteinborg), udtalte nemlig, at de fleste af de Mænd, der havde beskæftiget sig med dette Lovforslag, stode i nærmere eller fjernere Forhold til Bankinstituter, ja, han udtalte sig yderligere derved, at Lovforslaget i det andet Thing havde vundet, idet det der havde mistet noget af det odøse Præg, der gav det Udseende af at være fremkommet nærmest for at svække Sparekassernes Virksomhed, der da for en Del kunde gaa over til Bankerne. Det var en Udtalelse, der overraskede mig noget, og som jeg tør forsikre, ikke har den allermindste Grund i de virkelige Forhold eller i de paagældende Mænds eller Regjeringens Stilling til denne Sag. De Folk, der have beskæftiget sig med denne Sag efter Regjeringens Anmodning, have saavel som Regjeringen haft den største Interesse for Sparekasserne, have erkjendt deres gennem lange Tider udøvede overordentlig betydningsfulde Virksomhed og have ikke ønsket